

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ORADEA

Secția a II-a Civilă, de Contencios

Administrativ și Fiscal

Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de (...)

Curtea constituită din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de **apelanta (...)**, în contradictoriu cu **intimații (...)** și (...), împotriva Sentinței nr. (...), pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect *acțiune în anulare a hotărârii AGA*.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare a cauzei, au răspuns apelanta, prin reprezentant convențional, avocat (...), în baza împuternicirii avocațiale (...), și intimata (...), prin reprezentant convențional, avocat (...), care depune împuternicirea avocațială (...), lipsă fiind intimata (...).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se instanței că pricina se află la primul termen de judecată, apelul este legal timbrat, fiind achitată taxa judiciară de timbru în cuantum de (...), conform dovezii aflate la fila (...) din dosarul de apel, iar anterior începerii ședinței de judecată, apelanta a depus o cerere de suspendare a prezentei cauze, după care:

Reprezentanta apelantei depune la dosarul cauzei cererea de suspendare a judecării cauzei, însoțită de înscrisuri, în original, comunicând un exemplar al cererii de suspendare și cu reprezentantul intimății prezente.

Reprezentantul intimății (...) arată că a lecturat cererea de suspendare, invocându-se aceleași motive care au fost invocate și în alte cauze, fiind pregătit să pună concluzii cu privire la această cerere.

Reprezentanta apelantei arată că înțelege să solicite suspendarea prezentei cauze, până la soluționarea definitivă a litigiului ce face obiectul dosarului nr. (...), aflat pe rolul (...), care a stabilit că trebuie restituite către (...) o parte din acțiunile vândute, respectiv 550 de acțiuni vândute de către intimata (...). Consideră că este important ca instanța de apel să suspende prezenta cauză, până se va stabili definitiv dacă numitul (...) o va înlocui pe intimata (...) sau va rămâne aceeași structură a acționariatului. Învederează că în cauza nr. (...), (...) a încuviințat o cerere de suspendare similară, apreciind că aceasta a fost întemeiată.

Totodată, prin cererea formulată a adus în discuție și schimbarea denumirii societății, modificarea sediului social al acesteia, precum și faptul că se află în procedura insolvenței, în acest sens fiind anexate înscrisuri doveditoare. Apreciază că măsura suspendării cauzei se impune și pentru că soluția definitivă din dosarul nr. (...) ar avea repercusiuni și asupra calității procesuale pasive în prezenta cauză și asupra interesului.

La solicitarea reprezentantului intimății (...), instanța pune în vedere reprezentantei apelantei să comunice cu acesta și înscrisurile anexate cererii de suspendare, dna. av. (...) conformându-se acestei dispoziții.

Reprezentantul intimății (...) solicită respingerea cererii de suspendare, apreciind că aceasta este neîntemeiată. Menționează că obiectul cauzei soluționate de (...), pe care apelanta își întemeiază cererea de suspendare, a fost o acțiune în rezoluțiune parțială a contractului de

cesiune a unui pachet de acțiuni, însă sentința pronunțată nu este definitivă și nici executorie, urmând a fi atacată cu apel.

Arată că momentul de referință care prezintă relevanță în cauză este data de (...), dată la care exista o anumită structură a acționariatului societății, precizând că prin cererea de suspendare se încearcă o tergiversare a cauzei și temporizarea procedurii insolvenței pentru a se putea ajunge la o altă structură a acționariatului, miza reală fiind voturile ce ar urma să fie exprimate în Adunarea Generală a Acționarilor. Astfel, consideră că hotărârea invocată de către apelantă nu prezintă relevanță pentru soluționarea prezentei cauze, neavând nicio înrâurire asupra soluției ce ar urma să fie pronunțată în acest dosar, având în vedere că, în această cauză, Tribunalul Bihor s-a pronunțat în primă instanță cu privire la aspectul nelegalității Adunării Generale a Acționarilor.

Reprezentanta apelantei, având cuvântul în replică, apreciază că poziția exprimată de către reprezentantul intimitei este de natură să inducă în eroare instanța de apel, având cunoștință despre situația din dosarul în care s-a pronunțat (...). Menționează că, inițial dl. (...) a deținut 950 de acțiuni, pe care le-a transmis către (...), care, la rândul său, a transmis 500 de acțiuni către (...) și 450 (...). Arată că instanța a dispus restituirea a 550 de acțiuni, ceea ce ar însemna că (...) ar rămâne fără toate acțiunile.

Reprezentantul intimitei, având cuvântul în replică, învederează că nu încearcă inducerea în eroare a instanței de apel, solicitând ca instanța de control judiciar să aibă în vedere, raportat la suspendarea dosarului nr. (...) până la soluționarea dosarului nr. (...), că la data de (...) erau doar câteva zile de când soluția era publicată pe portalul instanței, hotărârea nefiind motivată.

Instanța, în urma deliberării, respinge cererea de suspendare a prezentei cauze până la soluționarea definitivă a dosarului nr. (...), apreciind că soluționarea prezentului dosar nu depinde de soluționarea definitivă a cauzei invocate de către apelantă.

Totodată, *instanța* pune în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept „dacă Hotărârea Adunării Speciale a Acționarilor poate fi atacată direct în instanță, în baza art. 132 din Legea nr. 31/1990?”.

Reprezentanta apelantei solicită admiterea prezentei sesizări, apreciind că pentru soluționarea prezentului dosar ar fi utilă dezlegarea dată de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la chestiunea pusă în discuție de către instanță.

Reprezentantul intimitei (...) solicită respingerea acestei sesizări, apreciind că pentru soluționarea prezentului litigiu nu este necesară pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție, apreciind că Hotărârile Adunării Speciale ale Acționarilor pot fi atacate, existând soluții în jurisprudența națională în privința acestui aspect, însă, înțelege să solicite amânarea pronunțării asupra acestei chestiuni, pentru a depune concluzii scrise.

CURTEA DE APEL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, precum și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, va amâna pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept „dacă Hotărârea Adunării Speciale a Acționarilor poate fi atacată direct în instanță, în baza art. 132 din Legea nr. 31/1990?”.

DISPUNE:

Respinge cererea de suspendare formulată de către apelantă.

Amână pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile la data de (...).

Pronunțată în ședință publică, azi, (...).

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Red. (...).

Emis/exped. (...) comunicări către părți.

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ORADEA

Secția a II-a Civilă, de Contencios

Administrativ și Fiscal

Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de (...)

Curtea constituită din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de **apelanta (...)**, fiind reprezentată legal prin administrator judiciar provizoriu (...), în contradictoriu cu **intimații (...)** și (...), împotriva Sentinței nr. (...), pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect *acțiune în anulare a hotărârii AGA*.

Se constată că, dezbaterea cauzei a avut loc la data de (...), când părțile prezente au pus concluzii privind sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea dispozițiilor art. 132 raportat la art. 116 din legea 31/1990, în ceea ce privește posibilitatea atacării în justiție cu acțiune în anulare a hotărârii adunării speciale a acționarilor și când s-a amânat pronunțarea pentru data de (...).

CURTEA DE APEL, DELIBERÂND:

Asupra celor puse în discuție din oficiu cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Analiza admisibilității în principiu

Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. Sesizarea în condițiile art. 519 Cod procedură civilă are loc în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de apel Oradea, instanță competență să soluționeze cauza în apel.

2. Instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție judecă prezenta cauză în ultimă instanță, dat fiind că, potrivit prevederilor art. 132 alin. 9 teza a II-a din Legea 31/1990, hotărârea judecătorească pronunțată asupra unei acțiuni în anularea hotărârii AGA este supusă numai apelului.

3. De asemenea, de modul de interpretare a prevederilor art. 116 și art. 132 din Legea 31/1990 depinde soluționarea pe fond a cauzei în legătură cu care s-a formulat sesizarea. Obiectul cererii de chemare în judecată îl constituie constatarea nulității absolute a unei hotărâri a adunării speciale a acționarilor, iar prin apelul declarat de apelanta pârâtă, aceasta reiterează critica privind caracterul inadmisibil al acțiunii reclamantei, din perspectiva inaplicabilității prevederilor art. 132 din Legea 31/1990, care se referă la atacarea în justiție a hotărârilor adoptate de adunarea generală a acționarilor.

4. În ceea ce privește noutatea chestiunii de drept, în opinia instanței de apel, și aceasta este îndeplinită, întrucât, chiar dacă chestiunea de drept își are izvorul într-un act normativ mai vechi, aceasta nu a mai fost analizată și nu a mai fost dedusă judecății anterior. Noutatea rezidă

din aceea că, urmare a cercetărilor efectuate, nu a fost identificată practică judiciară în materie, care să conducă la concluzia că această chestiune a fost rezolvată jurisprudențial. Prin urmare, există interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare. Asupra acestei probleme, instanța supremă nu a statuat pe cale principală, printr-o altă hotărâre, în cadrul jurisprudenței sale.

5. De asemenea, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

6. Asupra acestei chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat printr-o altă hotărâre.

II. Expunerea succintă a litigiului

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor la data de (...), reclamanta (...) a solicitat, în contradictoriu cu pârâta (...), constatarea nulității absolute a hotărârii adunării speciale a acționarilor nr. (...) și în subsidiar anularea aceleiași hotărâri, cu obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de proces.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că, obiectul hotărârii adunării speciale a acționarilor îl constituie convertirea unui număr de 240 de acțiuni la purtător cu valoare nominală de 110 lei, în valoare totală de 26.400 lei, reprezentând 24% din capitalul social al societății, în acțiuni preferențiale cu dividend prioritar pentru acționarul (...). Ca motive de nulitate a hotărârii, reclamanta a invocat adoptarea acesteia de un organ necompetent, deoarece competența de a dispune convertirea acțiunilor dintr-o categorie în alta aparține adunării generale extraordinare a acționarilor, nerespectarea condițiilor de cvorum și majoritate cerute de lege, neîndeplinirea condițiilor de publicitate impuse de lege, exercitarea abuzivă a dreptului de vot de către acționarul S(...).

3. În drept, au fost invocate prevederile art. 132 din Legea 31/1990.

4. Prin întâmpinare, pârâta (...) a solicitat respingerea acțiunii. Printre apărările formulate, pârâta a invocat și faptul că, formularea unei acțiuni în anularea hotărârii adunării speciale a acționarilor este inadmisibilă, deoarece art. 132 din Legea 31/1990 are în vedere numai hotărârile adunării generale a acționarilor.

5. Prin sentința nr. (...), Tribunalul Bihor a admis acțiunea reclamantei și a declarat nulă hotărârea adunării speciale a acționarilor societății (...) nr. (...), fiind respinsă ca nefondată cererea de intervenție în interesul pârâtei formulată de intervenienta (...).

6. În privința caracterului inadmisibil al acțiunii în anularea hotărârii adunării speciale a acționarilor, tribunalul a reținut că, stabilirea împrejurării dacă este posibilă sau nu exercitarea controlului jurisdicțional asupra hotărârilor adoptate în cadrul adunărilor speciale, presupune reținerea faptului că, art. 132 este o normă cu aplicabilitate generală, chiar dacă este amplasată în secțiunea destinată societăților comerciale pe acțiuni. Cu alte cuvinte, ea își găsește aplicabilitatea atât în cazul hotărârilor adoptate de alte structuri asociative (societăți cu răspundere limitată, în comandită simplă etc.), precum și în ipoteza în care este vorba de hotărâri adoptate de adunări speciale. Admiterea soluției contrare ar duce la limitarea accesului liber la justiție garantat de art. 6 din CEDO și la imposibilitatea acționarului vătămat prin adoptarea ei de a pune în discuție aspecte ce vizează legalitatea hotărârii.

7. Împotriva acestei hotărâri a declarat apel apelanta pârâta (...), solicitând schimbarea în totalitate a sentinței, în sensul respingerii acțiunii reclamantei. În dezvoltarea motivelor de apel, aceasta a reiterat caracterul inadmisibil al acțiunii reclamantei, din perspectiva inaplicabilității prevederilor art. 132 din Legea 31/1990, care se referă la atacarea în justiție a hotărârilor adoptate de adunarea generală a acționarilor.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

1. Reprezentanta apelantei a considerat că, este necesară demararea procedurii reglementate de art. 519 Cod procedură civilă, opinia sa cu privire la dezlegarea chestiunii de drept fiind aceea că, este inadmisibilă formularea unei acțiuni în anularea hotărârii adunării speciale a acționarilor, în temeiul art. 132 din Legea 31/1990.

2. Reprezentantul intimatului reclamante a apreciat că, nu este necesară recurgerea la mecanismul reglementat de art. 519 Cod procedură civilă, întrucât posibilitatea atacării în justiție a hotărârilor adoptate de adunările speciale ale acționarilor a fost tranșată în mod unitar de doctrină, în sensul că, acestor hotărâri, le sunt aplicabile dispozițiile art. 132-133 din Legea 31/1990. Art. 132 din Legea nr. 31/1990 este o normă cu aplicabilitate generală, chiar dacă este amplasată în secțiunea destinată societăților comerciale pe acțiuni. Norma își găsește aplicabilitatea atât în cazul hotărârilor adoptate de alte structuri asociative (societăți cu răspundere limitată, societăți în comandită simplă etc), precum și în ipoteza în care este vorba de hotărârile adoptate de adunările speciale. După cum se poate observa din prevederile Legii nr. 31/1990, rațiunea legiuitorului la momentul edictării normei cuprinse în art. 132 nu a fost de a îngradi dreptul acționarilor de a ataca hotărârile adunărilor speciale, ci de a reglementa, cu titlu general, dreptul acestora de a ataca hotărârile neconforme cu legea. Dispozițiile art. 132 se aplică prin analogie și hotărârilor adunării speciale, atât timp cât legea impune acestor categorii de adunări respectarea normelor prevăzute pentru adunările generale privind convocarea, desfășurarea, cvorumul și majoritatea (art. 116 alin. 2). De asemenea, vor fi aplicabile, pentru identitate de rațiuni, și dispozițiile art. 132 alin. (2) și urm. privind anulabilitatea hotărârilor. A susține contrariul, ar însemna că în cadrul unei adunări speciale se pot lua hotărâri care prejudiciază în mod grav drepturile și interesele unor asociați (cum este cazul și în prezenta speță) fără ca acestea să poată fi atacate în justiție, să fie supuse controlului legalității exercitat de instanța de judecată.

IV. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile:

„Dacă, în interpretarea prevederilor art. 132 din Legea 31/1990, raportat la art. 116 din Legea 31/1990, pot fi atacate în justiție, cu acțiune în anulare, și hotărârile adoptate de adunarea specială a acționarilor”.

V. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Normele de drept care se impun a fi dezlegate sunt articolele 116 și 132 din Legea 31/1990.

2. Potrivit prevederilor art. 116 din Legea 31/1990, *(1) Hotărârea unei adunări generale de a modifica drepturile sau obligațiile referitoare la o categorie de acțiuni nu produce efecte decât în urma aprobării acestei hotărâri de către adunarea specială a deținătorilor de acțiuni din acea categorie; (2) Dispozițiile prezentei secțiuni privind convocarea, cvorumul și desfășurarea adunărilor generale ale acționarilor se aplică și adunărilor speciale; (3) Hotărârile inițiate de adunările speciale vor fi supuse aprobării adunărilor generale corespunzătoare.*

3. De asemenea, potrivit art. 132 alin. 1-3 și alin. 8-10 din Legea 31/1990, *(1) Hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii sau actului constitutiv sunt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra; (2) Hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze*

aceasta în procesul-verbal al ședinței; (3) Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată; (...) (8) Dacă au fost introduse mai multe acțiuni în anulare, ele pot fi conexe; (9) Cererea se va judeca în camera de consiliu. Hotărârea judecătorească pronunțată este supusă numai apelului; (10) Hotărârea definitivă de anulare va fi menționată în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. De la data publicării ea este opozabilă tuturor acționarilor.

3. Nu a fost identificată jurisprudență nici la nivelul Curții de Apel Oradea, și nici la nivelul altor instanțe din țară, cu privire la aplicabilitatea prevederilor art. 132, care reglementează posibilitatea atacării în justiție a hotărârilor adunării generale a acționarilor, și în privința hotărârilor adoptate de adunarea specială a acționarilor.

4. Asupra acestei probleme de drept, punctul de vedere al completului de judecată este în sensul că, hotărârile adunării speciale a acționarilor pot fi atacate în justiție în temeiul prevederilor art. 132, raportat la art. 116 din Legea 31/1990, acțiunea astfel formulată nefiind inadmisibilă.

5. Astfel cum rezultă din prevederile art. 116 alin. 1 și 3, între hotărârile celor două categorii de adunări – generală și specială, legea stabilește o dublă și reciprocă condiționare, aspect care rezultă din faptul că, hotărârile adunării generale de a modifica drepturile și obligațiile referitoare la o categorie de acțiuni nu produc efecte decât sub condiția aprobării acestei hotărâri de către adunarea specială a deținătorilor de acțiuni din acea categorie. Și invers, hotărârile inițiate de adunările speciale vor fi supuse aprobării adunărilor generale corespunzătoare.

6. Alineatul 2 al art. 116 prevede că, se vor aplica și adunărilor speciale condițiile de convocare, cvorum și desfășurare a adunărilor generale. Chiar dacă este adevărat că, această din urmă prevedere nu se referă în mod expres și la posibilitatea de atacare a hotărârilor adunării speciale în aceleași condiții ca și hotărârile adunării generale, pentru identitate de rațiune, concluzia nu poate fi alta decât în sensul aplicabilității prevederilor art. 132 și în cazul hotărârilor adoptate de adunarea specială a acționarilor.

7. De asemenea, chiar dacă alin. 3 al art. 116 prevede că, hotărârile inițiate de adunările speciale vor fi supuse aprobării adunărilor generale corespunzătoare, acest text nu poate fi interpretat în sensul că, ar putea fi atacate în justiție doar hotărârile adunării generale care aprobă hotărârea adunării speciale, întrucât o asemenea interpretare nu poate fi justificată și din perspectiva prevederilor alin. 1 al aceluiași articol, care prevede că, există situații în care aprobarea unei hotărâri a adunării generale este atributul adunării speciale.

8. De asemenea, dacă s-ar admite această opinie, ar însemna că s-ar încălca un drept special, al titularului de acțiuni dintr-o anumită categorie care, de exemplu, nu a fost legal convocat sau a votat împotriva hotărârii.

9. Chiar și în ipoteza în care, în interpretarea prevederilor art. 116 alin. 3, s-ar ajunge la concluzia că, poate fi atacată în justiție doar hotărârea adunării generale de aprobare a hotărârii adunării speciale a acționarilor, este dificil de acceptat ca, în cadrul examinării legalității unei hotărâri adoptate de adunarea generală, care presupune respectarea propriilor condiții de convocare, cvorum și majoritate, să fie examinate condițiile de convocare, cvorum și majoritate în ceea ce privește adunarea specială a acționarilor.

10. Nu în ultimul rând, principiul accesului liber la justiție, consacrat de art. 6 din CEDO nu poate fi respectat decât prin admiterea posibilității de atacare în justiție a hotărârii adunării speciale a acționarilor în aceleași condiții ca și hotărârea adunării generale, cu atât mai mult cu cât, sunt aplicabile adunării speciale dispozițiile care se aplică adunării generale în ceea ce privește convocarea, cvorumul și desfășurarea. Or, accesul liber la justiție nu poate fi altfel respectat decât prin asigurarea posibilității acționarului vătămat într-un drept al său prin

hotărârea unei adunări speciale a acționarilor de a se adresa instanței de judecată în vederea examinării legalității acesteia.

Raportat la aceste considerente:

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în interpretarea prevederilor art. 132 din Legea nr. 31/1990, raportat la art. 116 din Legea nr. 31/1990, pot fi atacate în justiție, cu acțiune în anulare, și hotărârile adoptate de adunarea specială a acționarilor”.

Dispune înaintarea prezentei încheieri Înaltei Curți de Casație și Justiție, la care se atașează, conform cu originalul, următoarele înscrisuri: cererea de chemare în judecată, întâmpinarea formulată de (...), sentința nr. (...) pronunțată de Tribunalul Bihor – Secția a II-a Civilă, apelul formulat de apelanta (...), întâmpinarea la apel, formulată de (...) și răspunsul la întâmpinare, formulat de apelanta (...).

Dispune suspendarea judecării, conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, (...).

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Red. înch. – jud. (...);

Tehnored. (...) – (...)/ (...).

Emis/exped. 1 adresă către Înalta Curte de Casație și Justiție și (...).